

РЕШЕНИЕ

№ 2431

гр. София, 13.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 16.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **12339** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на М. К. К., ЕГН [ЕГН], чрез адв. А. Т., против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 3331/24.11.2021 г. издадена от мл.автоконтрольор И. Н. в отдел "Пътна полиция" в СДВР, с която спрямо жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка - временно отнемане на свидетелството за управление на МПС но за не повече от 18 месеца. С жалбата се твърди, че заповедта е издадена в нарушение на материалния и процесуален закон, при допуснати съществени процесуални нарушения. Счита, че не са налице фактически основания за издаването на процесната заповед, липсват мотиви. Излага още, че не е доказано по безспорен начин, че К. е управлявал посоченото МПС. Твърди, че не е спиран за проверка, а е бил седнал в паркиран на бул. М. автомобил. Моли за отмяна на оспорената заповед. В съдебно заседание жалбоподателя се представлява от адв. Ч., която поддържа жалбата.
Ответникът- мл.автоконтрольор И. Н. в 02 група, 02 сектор, отдел "Пътна полиция" в СДВР, не се явява и не изпраща представител.
Административен съд - София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

На 24.11.2021г., около 16:55 часа в [населено място], по ул. М. с посока на движение от бул. Президент Л. към ул. Братя Б. М. К. К. управлявал собствения си автомобил,

марка БМВ 730 Д автоматик с рег. № Св 1960 НР. Пред блок 508 е спрян за проверка и отказва да бъде извършена проверка с техническо средство Drug test 5000 с ARLN-0103 за установяване употреба на наркотични вещества или техни аналози. На водача е издаден талон за медицинско изследване № 077049 за ВМА. Лицето е уведомено за започване на ПАМ

М. К. не изпълнил предписанието за медицинско изследване и вземане на кръвна проба. Бил съставен Серия GA № 555779/ 24.11.2021г. за нарушение по чл. 174, ал. 3 пр.1 от ЗДвП и иззети свидетелството за управление на МПС, контролния талон, свидетелството за регистрация на МПС, както и 2 бр.регистрационни табели на автомобила.

В срока за възражение срещу съставения АУАН К. представил възражение до СДВР-Отдел Пътна полиция (КАТ), в което посочил, че описаната в АУАН фактическа обстановка не отговаря на истината, че не е управлявал автомобила, а престоявал до него, който бил паркиран, а същия бил управляван от негов приятел, който в момента на проверката от органите на реда бил отишъл за цигари.

Въз основа на АУАН е издадено Наказателно постановление № 21-4332-024741/02.02.2021 г. от началник сектор към ОПП-СДВР, с което за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП на К. е наложено административно наказание - глоба в размер на 2000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца.

При идентична като описание фактическа обстановка, с посочената в АУАН е издадена и оспорената в настоящето производство Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171 т. 1 б. Б от Закона за движението по пътищата, въз основа на която на М. К. К. е наложена принудителна административна мярка - временно отнемане на свидетелството у за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от лице с надлежна процесуална легитимация, чийто интерес е засегнат от оспорения индивидуален административен акт. Същата е подадена в установения от чл. 149, ал. 1 от АПК преклузивен срок за обжалване и отговаря на изискванията на чл. 150 и чл. 151 от АПК, което обуславя нейната процесуална допустимост.

Съдът намира оспорената заповед за съответна и на материалния закон, по следните съображения:

Обжалваният акт е издаден на основание нормата на чл. 171, т. 1 б. "б." от ЗДвП, предвиждаща временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0, 5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие

на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи.

Като материалноправна предпоставка за издаването на заповед на основание чл. 171, т. 1 б. "б." от ЗДвП - за временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство, законодателят е предвидил няколко алтернативни хипотези, сред които, като самостоятелно основание е и отказ да бъде проверен с техническо средство, без изискуема кумулативност, с което и да било друго основание по същия законов текст. Административният орган е приел за осъществена именно тази хипотеза, като е посочил в заповедта, че е установено, че на конкретната дата и място, М. К. К., управлявал собствения си автомобил БМВ 730 Д автоматик с рег. № Св 1960 НР и след като е спрял за проверка отказва да бъде тестван за употреба на алкохол с техническо средство. Лицето не е изпълнило предписанието за медицинско изследване- не е дал кръвна проба. Това описание от фактическа страна изцяло кореспондира с посоченото правно основание за налагане на ПАМ.

Настоящият състав на съда намира изложените в оспорената заповед фактически обстоятелства за напълно достатъчни да обосноват налагането на ПАМ по смисъла на приложената правна норма на чл. 171, т. 1 б. "б." от ЗДвП и оспорената заповед за надлежно мотивирана, при съответстващи си фактически и правни основания.

От събраните по делото доказателства съдът приема за безспорно доказано, че към момента на издаване на процесната заповед жалбоподателят е извършил възприетото от административния орган деяние. Нарушението на водача се установява с приложения Акт за установяване на административно нарушение Серия GA № 555779/ 24.11.2021г., който се ползва с доказателствена сила относно установените с него обстоятелства. Следва да се посочи, че АУАН е официален удостоверителен документ по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК и обвързва съда с материална доказателствена сила, по отношение на така констатираните факти. Предвид последното, при липса на надлежно инициирано оспорване от страна на жалбоподателя по реда на чл. 193 от ГПК на цитирания АУАН, същият обвързва съда да приеме за доказани фактите, удостоверени в него, а именно, че на 24.11.2021 г. в [населено място], жалбоподателят е бил водач на описаното в същия акт моторно превозно средство и че на същата дата в това му качество е отказал да му бъде извършена проверка с техническо средство за употреба на алкохол. По делото не са ангажирани каквито и да било доказателства, годни да опровергават както доказателствената стойност на АУАН, така и изложените в него фактически констатации и да доведат до различен извод относно установеното с АУАН управление на МПС и отразения в същия отказ на водача да бъде проверен с техническо средство за употреба на алкохол. Изложеното от жалбоподателя твърдение, че не е управлявал автомобила, не намира опора в доказателствата и се приема като защитна теза, поради което съдът го приема за неоснователно и недоказано.

Гореизложеното води до извода, че административният орган е доказал обстоятелствата, изложени в оспорения акт и съставляващи фактически основания за прилагане на процесната ПАМ, които по делото се установяват по несъмнен начин. При наличие на предпоставките на чл. 171, т. 1 б. "б." от ЗДвП, административният орган действа при обвързана компетентност и е длъжен да приложи принудителна административна мярка от вида по посочената в същата законова норма. Ето защо законосъобразно с оспорената в настоящото производство заповед

административният орган е приложил процесната ПАМ.

При тези данни съдът намира, че обжалваната заповед съставлява индивидуален административен акт, издаден от компетентния орган в предписаната от закона форма и при наличие на законоустановените в чл. 171, т. 1, б. "б. " от ЗДвП предпоставки, поради което жалбата срещу него като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал.2, предложение последно от АПК, Административен съд София град, 63 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. К. К., ЕГН [ЕГН] против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 3331/24.11.2021 г. издадена от мл.автоконтрольор И. Н. в отдел "Пътна полиция" в СДВР, с която спрямо жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка - временно отнемане на свидетелството за управление на МПС но за не повече от 18 месеца

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

СЪДИЯ: